catio si ens roñs eë piret, p actioë fingti, posset ñ eë et ñ eë; eëq° sic supposita ñ eë q° immë tiañet actioë fingtë cui q reale identificatr. Deinde nulla reponitr actio realis roñs, eta nec methaphorica. &c.

Vtr entia coñ roñs q talia, sunt poññt subire exisẽ aliqua extrinsecam in nostra abstrahente, p qm speculative tm cognoscuntr; nam coës qm reales qmrñs ñ existunt per immë supra fingtiã in q̃ determinante atq adeo qd cunq ens roñs eë nullã habet realẽ ppriã et intrinsecã exiãoẽ tiã pte sº et immë, sed tm in suis fingtib° qi° et immë ipsis coñt, mediate eo entib° roñs cons° qui includuntr in talib° partib°. Nonst tm denegandã ens roñs coñ tot exiãoẽ extrinsecã, qt pereunt ipsi speculantes ut Dont &c. in logica cui ñ obstat roñs q ab ipsis admittuntr nequeant subire exiãs intrinsecas, ex dom pte tradita; opus ẽ subeant tot exiãs 2arias et extrinsecas qt pereunt ipsis speculative attingentes.

Vtr ens roñs extat in aliq spẽ impressa, aut inhibi Jnate: et Vtr Deo valeat infundere ens roñs exprimentem? Sectio 6ª

Supponendum 1° cũ 1° Ttuli pẽm, duplex eẽ gñs speĩs, alterũ earũ q dñr intelligibiles et abintra sit cũ phãsmatis educuntr de poã intus, pñlis ad 1am qs rei cognoiõẽ inserviunt: altera earũ q appellantr memorativæ, et relinguntr ex actib° ac inserviunt ad cognoscendã rei ut antea cognitã, seu ad recordatioẽ rei iã cognitæ q prio. Sit 1a assertio ens roñs pprie dictũ in nulla spẽ intelligibili reptatur. Otra nã spẽs intelligibiles sut repñtant näm singlem aut coë illius individui qd p phãsia cognoscitr ñ tñs opiõis: sed phãsia ñ pcipit ens roñs pprie dictũ; ergo nulla spẽ intelligibili ẽ cognitioñ inserviente ens roñs exprimitr: aliq talis spẽs repñtaret qd phãsia nullo mõ fuiset ex et expõmati q° ex phãsia ñ dantr spẽs nisi ministerio sensuũ externorũ: ab his sensi excerni nequeunt efficiẽ entia roñs, neq eam suppõnẽ a pẽ rei efficiẽ aut poent et ñ poent entia roñs: Dicent si cũ ñl suppõnatr, cum ẽ eent q° dari ñ pñt a pẽ rei, nã q̃ gradã a pẽ rei datr ens reale ẽ, ñ ens roñs ẽ pñte.

Obr 1° spẽs intelligibiles sñt opiõẽ D. Thõ 1° pte quẽ 86 art 1 et 2° 3 gentes cap 100 repñtant näs coës cũ phãsia nulla attingat näm coẽ; ergo etiã phãsia ñ cognoscat entia roñs pñt tñ cũ intellu agente pducere spẽm ens roñs exprimentẽ. Rr 1° cũ Scot in 4° dist 45 qñe 2a in quam diß.e respondimus neqñ atqs in q̃ bñio arguim nulla vim hẽt. Rr 2° admittendo cũ D. Thõ citato näs coës in tali spẽ, inspicamur phãsiã ñ attingere aliq mõ näm coẽ, tñ ñ cognoscat näm coẽ qut coë: pcipit tñ illã identice cũ intrinsecis qd immë attingit: q pcepto sufficit ut postea cũ intellu agente eliceat impressibili spẽs accomodatas cognitiõi inservientis tñ cũ nõ coës sit nẽe cogitante eo esse cũ näm fingti censeatr phãsiã pcipere näm coẽ cũ pcipit singlem cuius spẽ fuit impressa, ens ãdo roñs nullo mõ pceptũ fuit a phãsia, et si pceperit fuintũ ñ quo a poritis deinde nẽe cogitante, ens ñ reale ad cuius similitudinẽ fit ñ ẽ itũ cũ ente roñs neq s pñt.

Instabis phãsia cognoscit hoc ens fuere fictũ, p pñt cũ intlu agente pduce

re ipām experimentē cory rōy saltem in communi: ḡcēt. Rō phānā hujusmodi hoc cory rōy pre pibū sōt ui entiū agentiū, q̄ dnore ipām repsentare cy rōy pura pibūcōe sine dēte mente aureū gdē cory rōy impfrui et pcreby pibū abq; vllo pōb pīnā: nēc cy rōy ḡsrie diuīt ḡdē ōdiū stoppiū, ac ejūmōi n̄ poluerit ipē repsentare cy rōy coīte auctōe, q̄ualibet habit absente rōy ppria diuīt, et absente rōy pura pibū ⁊ Chrysostoma et alīj q̄ ipē intelligibile bōe p̄sentare nās, ipēcipias illos pīgitū q̄ aphōjsa in mē cognoscunt et nīā pūis, talem rōrem nisi pure pōtiū impedimentū ut iā Pelagiani: et ei nullū impdīmt entis rōy ppria diuīt sit q̄ pēcipi cuiū inter pegte nullū riō de pōtiū impedimentū pōe exprimi cory rōy ppriū in ipē intellīgibili.

2° ipēj intelligibily repsentat nīā cōe cū ūte et apte utū in gg subō ⁊ pūly ubiq; absolūt ⁊ Cyrillo: sed ubiq; et apte sūt entia rōy ⁊ in diūe ā pūis rōy. ipēj intelligibily repsentat ipām entia rōy. Rō inficiendo ipām intelligibile exprimere pōtē ūte et apte utū: sōt n̄ repsentat nīā pūis abinferioīb⁹ cy ipēj pūis tm q̄ūe cōe re pellat utū et apte utū, quē pīe negaōj n̄ nō ḡtenus consentē entia rōy nīj pōtē ḡ ad cōiūcta ut cūt Cyrillū: dōnī: omo te ipēj intelligibily repsentare pōtē ūte et q̄ cōe utū n̄ illy cuj merus ut entia rōy gdē erūt intentū ārīj, sed ue pura negaōj ḡ cui sint nullus entia ex ipō pura negaōj resolues pōt in rēb⁹ abq; ulla exīstentia pfūe se parata driny ipēj intellīgibile agentis illay q̄ absentia ut repūtare de ipēsarīt in nīā ad ipē repsentata in ipē intelligibili. Verū adhuc cū hoc q̄ pōe ⁊ exhauriēt bona cuj ārīj nā illa negaōes cū nīā ūte n̄ pōt ā pē rei ḡ ipēj intelligibily exprimere cory rōy. Rō ipām intelligibile repsentare nīā absolūte pōe driny ḡ ut pe n̄ē cōj pūt cōj, sed tm repsentata abq; driny pēcipiēt⁹ ḡ repsentatōe pōtā cuīsente cū surgere utay pūlly excepto ḡ pōtē negē dēriuāre nām ūte. Vñ n̄ pōtēme abq; dō ipām et apte pōnī abq; negaōe aut relatōe ad pūs ipē denoiandy re ūte ad tinēm diuīs rumorūmcy impedimenta singulay tribuj, et ipāram bus nam ad pūs utilitatē apte sōt, et relatōi suscipiendy, gg pōtē cuīmōdī denominatū absolūte aut relatīue. Destructis subiecta rpōte et relatōe ut positū adhuc nīa repsentata in mē driny diuīt utū, q̄ abipē intelligibile n̄ nō abalia pīa dicēte utū. Rō nām tamen n̄ dūi pe ūte sēj mata sōt et negē, seu n̄ pcipiem nīāe quē ē subō ipāram cū ōb ordinē ad utilitatē regūtū ḡ maly denoiāo n̄ abipē destructis subō nīa in tali statu repūtata si cut dua ḡ pōtē abq; relatōe cōjūcta driz ārīa pūtata, et dua albedines sōtē si ne relatōne similitudīne.

2ª obiectio impōbilis ē ipēj impfra. pōe ē cory rōy repsentary ḡ pūs cuīat adm cognōcē. cōtr ḡ cory rōy hīē tota pul ē in oīa adeoq; ḡ pōe ipām

Sante illã nõ é repræsentabile p aliqm spem vmq; hã cũ tali repræsentabilitate, nãmo p̃ supponat
p̃ cognitã, ac cr̃or̃ fidẽ fabricatã, nã spẽs vmq; adẽ cognitæ rep̃sentat bonũ exp̃ssimit obtẽ
gm ipsa cognitio, et h̃ supp̃sit cognitõe ad quã p̃ducit: cr̃or adẽ p̃supponit, et exprimit gñe
obtẽ gm cr̃or̃ effectus p̃ cuius p̃ceptũ illud repræsentat, cũ quibꝫ exp̃imit ipsũ cr̃or
fidẽ p̃ius rep̃sentabile, p cognitõe fidei gm aliqm spem vmq; cũ adẽ ita adhæret
obtẽ ordinate, p̃imperãle, aliqm spem vmq; hã rep̃sentare cr̃or, cũ merito petat
notitiã actualẽ, et effectũ p̃mi cr̃or dependat.

3ª asserto cr̃or rep̃sentate hũãte vt illa spẽs memorabilis p̃cedingꝫ
ex spẽ cr̃or effluxit. Hæc 2ª spes memorabilis rep̃sentat quæ spẽs
exprimebat, et dicto mõ, et causa spẽm, sup̃sit illud, qđ erat memorabile, et spẽs memorabilis adhuc
a spẽ cr̃or rep̃sentat hũãte ipsũ cr̃or, et fidẽ p̃ute relingꝫ ex spẽ speculativa, sed ex
practica et operativa, q̃ cor̃ad a motiva cr̃or, a quibꝫ cognitis, et hæreis spẽs memorabilis cr̃or
rep̃sentanda, et obtinenda, reassumit ad illius recordationẽ, et curam. Dicit, spẽs memorabilis
rep̃sentat obtẽ ita cognitũ: sed cr̃or nõ é obtẽ spẽs, q̃m fit ad mitt̃ spẽs prius ita operãbe:
ergo spẽs memorabilis rep̃sentans fit obtẽ spẽs, nõ exp̃imet cr̃or, cr̃or ita spẽs, nec
illi obtinendæ. Q. D. angẽ nullã hẽãt nam cr̃or spẽm pure speculabile cr̃or, hæreticã
obtẽ cũ adeo tali spẽi p̃supponat vsũ posse ita operãbile, q̃m practicũ. Dein spẽs memo-
rabilis reducta ex spẽ fabricante cr̃or, ac reducere cũ in illa hẽãt rep̃sentata spẽs, et spẽm
obtẽ ad quã, stabilitãdã efficãtẽ fuit cr̃or, sed ad quod cum tali spẽ non erat memorabile natã
obtẽ spẽs aut methaphorice, aut p̃pie cr̃or in illa de reducibile cui qđ exp̃imit, ad quã
tã spẽm debuit, et actu realiꝫ, qđ illa obtẽ spẽs, q̃ memorabilis, et videlꝫ reducibile cr̃or, fuit
obtẽ spẽi memorabilis exp̃imendæ cũ obtẽ hæreticæ spẽs.

4ª asserto cr̃or, cr̃or nullã hẽãt natã ante cognitã 2ª cũ rep̃sentari valeãt
p̃ter 3ª huius. Cognitio unã attribuens, nãm assitam alteri, sed spẽi pure
effectãi hoc, q̃ natã sit, et h̃ supp̃sit et h̃ supponit cũ spẽ, ac spẽi magꝫ ẽ effectiue cr̃or, cr̃or
Dein nubes huius 2ª natã, et cognatã rep̃sentabiliter ẽ cũ Philosophia, et theologia plausibꝫ, cr̃or
cr̃or in nubẽ hũ tum natæ tum cognatæ rep̃sentandi spẽs. Dicit, hũ natæ repugnans ex actibꝫ
rationalis nũ, sedens cr̃or exp̃imitte, q̃ hoc ipso spẽi abilꝫ reducta, ac rep̃sentata, et cognitã
tã nã actu iudicabili, sit effectiue rep̃sentabilꝫ, vi cuius hũ cũ abilꝫ, q̃ statim, q̃ sit ex
p̃sentabili, sed ut hæc ẽ nubes, et rationalis, in posterũ ad iuuare possit, hũ effectiue
spẽi memorabilis, supponit rep̃sentãdæ, admirabꝫ sunt: objiciebat hũ, sed non valent
effectiue objecta rep̃sentãda: nego, obẽ qđ quidam errõe exactiꝫ q̃ ẽ rationalis
nã repugnans ẽ nubis spẽs, et q̃litate ẽ operatiua, et hi rationis exile nego, operans
nego, extendunt hæc, q̃ hũ sint cautiora, illud ẽ error inclinabunt ad rep̃sen-
tãdæ, sed non ad operãdæ, q̃m sit ẽ inconsideratius.

Q. D. abolitionẽ omittendo cr̃or aut ẽ negũ aut relatiuũ,
et de hoc ꝺ multis alias contendendũ, pot̃ nã Deus infundere spẽm
illud rep̃sentandæ cũ ibi nulla opponat pabilitas positiua, aut occasionaliꝫ spẽi formã
in spẽate cũ obtẽ rep̃sentata, nulla q̃ occasio spẽi obtẽ inditi ad iuuandũ pabilitas positiua

dum q̃ stat inclinat animus ad audiendū dari ens rōnis relativi seu ens pbile q̃ d' carissimo
cū in stat ens reale. ac ita in impellit animū ad aliq̃ assēsū, ne audiat dari ens reale vere nisi
forte hoc addat q̃ auctōr. Ego tota strenuitate dissipat representante negatiōe q̃ possit
ipsum ens cui d̃ pōt res esse. Sint tres in hospitio absentibus duo arabus fabulis nōlen
cū aliq̃ apprehensio sensus opponente dato, illo tñ apprehensio q̃ exprimet negatiōem entis
alicujus in dicto hōre fabulato d' pot aliq̃ ens rōnis representari hac representatione
dō ipsa fabulis cū in dicto conclave est in ipso aliquo vase in cubiculo: q̃ dicta negatio
pōt representari pater hōc in experimento lumen, sōle post lumē: et ipsis tapetibus hōc quo
gelo in representat Deū d' aquile: ac ita in representatio aliqua rei est aliq̃ appellata disso
nitas aut fabulis in ipsis poterit: ideo ipsis existentes experimentis dicunt hōc fabulis
aliqua post experimenta negabile esse ens vicarium: ipsum enim quod dicunt illi ipsis videntes
sunt ex ipsis rumi pauli et stat dicta hōc fabulosa aliqua pter negatiōem excepti realem
dari aliquo vino ipsum pā ipsis negatis pter negatiōem hōc vid ens fabulosum esse
realē existentia dum ibos cultui vidua dicat ipsis ea potius vel q̃ dicta ens negatio
alq̃ deo in dō representatio existentiam hōc expressa entis negativi ipsum negatiōem ens ipsis
in entis vel in ipsis accusatiōi q̃ dicta ens ipsum existat
dum ab intellectu apprehenditur.

Rabulis hi stat pōt Dei expendere in hoc casu ipsum ens rōnis negā
expansionē q̃ nulla reponit impedimento. tam ex pōt Dei ipsum
casu ipsum ipsum pōt nā dicta ex pōt in ipsis manifestis circumstantiis dubiōe deve
gantis. ans ex eo dum hōc q̃ in ipsis representante talis ens rōnis nulla dubie fabulis pos
dicta q̃ Deo vnime et ipse stabiliabit, sed ad ipsum ocasionalis et remota q̃ illi attribuit
ex eo patuit q̃ nulli assunt impedimenta nec nulla ipsum impedimenta cū possidens
sit falsi illi in quo tali ipsis collocate nā ipsa existe representare ens rōnis negatiōn, de
ipsis dō hōc dicens entis realis positivi q̃ stabilitas sua ad dicta negatiōn q̃ vocata cui
representatiōe nulla fabulis positiva ipsius ex pōt in necessarie. Obi cū Deus impedit
ipsum representante ens rōnis negatiōn dicunt in stabilitas stabilitas ipsis fabulis cū hōc ex se
ipsum pōtente ipsius audiendi fabulis ex stat ens positivum q̃ in se negatiōn ex
tali ipsis a Deo impedit in ordinat quod ad rationem fabulis, sed ad vera ipsis ita
q̃ ens rōnis experimenti q̃ eis ex est nobis vitalis humani ipsius audiendi fabulis ipsis
cū ens ipsis ex multis existentis tali ipsis ex ipsis Deus ipsum impedimenti q̃ existen
ter dispositi in mutandis apparitionibus in sacra eucharistia vinum puer sanguis
aliaq̃ ut dicta q̃ in tanta facies sapiat, sanguis in his ipsi apparitionibus ipsis ipsius
hōm ex puer sangis ex filia obi ad ipsis: sed ex a Deo pbibile ipsis representari
oculo sanguis puerum ex. ex tali ipsis dicta, apprehensio in pueris. aliq̃ deus ipsis
pōtit impedire ipsum ens rōnis negatiōn experimenta cū ex est vere ipsis mentiat: nā dicta
ipsis ipsius ipsis hoc dicto vitalis ipsis ex ipsis ad pueris nobis ex q̃ intellectus
pōt capere facies ipsius audiendi: falsum.

Deus negē impendere ipsis memoratibus rei q̃ apte
ri pōt cognita ob est intellectus ex ipsis ad descriptis q̃ pondere

ex q̃ pño Suarez tomo 1° in 3am pñm disp 30 sect 2a § dico 2°. resolvit xpo Dñm n̄ habuisse
pñe experimentale p̃se ipsũ, sed illã q̃ pñy alibi aq̃sitã, q̃t xpo Dño ordinde con
te ipsy notitia experimentali inserui entes experimentat rẽ cui ea antea cognita, q̃ alijs
pñm xpi dixit cui tales res cognite n̄ prosut ipsũ q̃ ipsũ potuij addecipere dare ent q̃m
ad cognitiõe, q̃ nec potuit imprimere ipsũ experimente precise q̃nã enty potentiã cũ
addecipiõne inclinare. Et admisso ante pñtã q̃ ipsũ me monstrua q̃ntent cũ
memoriã rei p̃cedentis cui cognitus ut sic q̃ q̃n cui ec dicit de re lucida ea antea cognite
ia reate exercita: Et hui q̃ cognitiõ eius intrinsece ex q̃ dict. efficax ut q̃ pñm
cognati. Dic n̄ e mirũ cui talij ipsũ negauerit cognitiõ q̃n. cernit ex ipsa experientia
te eos rey regit aut precauisse cui n̄ inclinet ad iudicandũ negatiõe ipsius cõe ra
dicẽ eos pertinaci reate aut ut sit eos rey testes negatiõe et precauõe affirtã pulle
q̃ndã fallitate q̃ dicta a toto intellu in falsitatẽ inclinare enty reality q̃t q̃ ipsi intellectuy
veritate q̃se q̃malijm falsitatem. 2° nego ãy cũ nulla scitia implicatiõ pñ Dei
inpendere ipsum me indubiũ experimente rem p̃cepta, sed ut cognita, q̃nate alterã
te imprimere ipsum oculo q̃ videat panniũ in tali aut tali loco et cui alijs ea cuis
tanty ut ipsi n̄ pñt nã ut ipsi notij ac falsi. 3° nulla ex ueritate falsitas proficisci et q̃ntũ
ad hoc pty apprehendẽs ipsius q̃ tenq̃ optante cui pñ obto ett ipsi ne elementary ens rey
q̃ curat ad illius apprehensiõe ita q̃ nulla erit falsitas cui ipsi tenet ens rey quia q̃
ad actũ t. a pte rei n̄ sit. ad q̃ãõe ds de notia experimentali xpi Dñi dicendũ ides
a Deo impulsi n̄ põe q̃ q̃te inclinaret ad iudicandũ de falsitate nã scia intellectus ipsi
ipsi apprehensiue falsitij ad iudicia q̃se inclinantes q̃t n̄ haberet ipsi q̃ accidens explica
ne illa q̃ ad hoc ipsum apprehendibem securement.

3a pñ Deus n̄ tenderet q̃se aut paccidens velle huiusmodi actionẽ nec intellectus
huno huiusmodi errorem ut cui alijs fert Suarez tom 2 metha disp 19 q̃t sect
2 3a nio 17, q̃nec ipsum representante ens rey negatiõem idei in Deus negat empendere tale fal
q̃ 2a testata Dei p̃se tale impressiõis inclinare ad iudicũ et errorẽ quorũ 1m ei ipsy bonitati, 2m
ipsius veritati repugnat sed n̄ Deus impedimenti ipsum enty rey negati et cercari, testata pon
inclinaret ad talis falsi et erroneis ipsius pñ illi q̃ negatiõe et priuatiõe q̃ mihi enty scitiuniã
Et admittatur ut suario titulo nostrã et maior nio exea apparet q̃t ad hoc cibotes q̃se
p̃cie impellerent uoluntatẽ ad alibi q̃cauti huiusmodi erroneos q̃se declinaret unita ad errorẽ 2m
quas ex opio cardinal Lugo 2a 2ae disp 90 cap 2° nio 11 q̃ ad ipsi ipsũ experimenti ens rey negatiõem nullã
mio inclinaret intellectũ ad falsitatẽ positiuã q̃se et q̃se ut illa n̄ abstinet falsitatem n̄ positi
ua ut alibi in iudicatiuis reperite et n̄ in apprehensiui ad q̃ q̃se ipsi sufficeret ad q̃n nullus
erroz actuet q̃se ex imp q̃se ipsius representantis ens negatiõem rey q̃ potentia ut intellectus
q̃se et q̃se ad cognitiõe falsitatis positiua abinitus

Sitne potius ipsius corporea ens rey
q̃ sentans falsitatem

Supponendũ 1° duplex dari ens rey ipsius sitij q̃t hec pñtia ei ne et ens proprium q̃t nullã

entia ulla rapa entia in pia corporea, ac nulla abligatia ualeat pña ad ipã aerio
ne pñt, q̃ uerũ fortiq̃ ipsa tñ. Vñ tñ repugnare dicũ ãpña pure effectiue cuncta cum
ipsa ne q̃ ne ad ipã ullo modo pña ad effim reale q̃ diuersũ repugnat tñ in marcia cum
cognoscantiq̃ in phara cognoscendi ac uitate apprehendi.

2mo ait dicta hã repugnãtiã inter Deũ et spũ ipsum corporeũ ac ens
rõy: sed deus pña existentiam spũ creati et spũ ipsius: q̃ ac ens rõy
spũ et spũm corporeum. Ps ad hoc dicendo magis dictat Deũ dñi in. rõe entis q̃m contra
spũ obiecta corporea: inficiendo tñ magis dictare in rõe alterius nã deus habet entia alia
ab ipso entiq̃ creata cuncta nata pficere dum q̃ ens rõy q̃ pñt in alterũ pñt cum
pondere, q̃ talis pña abrigere negat alterius pressionẽ, aut spũ separatione ad motiq̃ sit: ac
ens rõy pñt exigit pñ abrigere repressionẽ. Pro ratione. cum ad hoc pñt ñ sit necessaria distantia
in rõe entis in pñti ac creati inter Deũ et ipsũ, imdelt in pña entis nã pña entis creati
ens reale, ac in hoc reuenit cũ pñtia ens rõy negat rõne cũ pña corporea. ubi ens rõy rõy exigit corporeũ
pnt rõis entis actiuis, et illud nullũ pñtie habeat ad creata.

3ũ ad ea, pñtat pña corporea rõnes ens rõis ad ea pña ridicula tenebrarũ
pñtia; ñ ambulet pña in lucẽ et pñtia tenebrarũ q̃ pñt pña cũ hac ea
lucẽ: ac pña in affignata pña corporea cognoscens entia rõy cũ difficultate pñt abrigere
negat q̃ talia pña ipsa pñt pñtiue. Ps ad mikendo ad ea Deũ pñtare cognoscere
pña in ens cognita ficapax pñt ad entia pñtia pña in lucẽ et tenebras seq; intelligendo
ñ entia cũ pñtia: et nullo modo pña cognoscere ñ in de occulto q̃ ñ pñt mediantiq̃ pñtia
pere valet q̃ tenebras emitt negant cũ pñt sint nisi pñtia pñtia pñtiue valet tenebras
pñt in illam obiecti adaptari q̃t ẽ fluidũ et colorabile. Vñ ex eo q̃t pña in pñtia lucẽ radiat
q̃t statim intelligi cognoscit adhæ tenebras in occulto cũ dicũ pñt in lucem et imbe
cit tenebras, ibus q̃ pña in pñtia pñtia pñtiue ẽt in 2m̃ et diuersũ cũ ad ea in pñtiat ñ exista
re alia pñtia: et ad 2m̃ modo rogatus ut pñtia alia exultet, q̃t obtat pña corporea q̃ potiora
ei obiecta. Dein tandem occulta pñtiare tenebras ad hoc negatiue ẽt illa pñtiare
entia rõy, sed in illis abrigere ñ cognoscendo ad ea pña negatiue, et pure negãt: ñ ea ad
tendere entia pñtia ut cũ adhæc opus sit pña animati et respirare. Deus salua ea in cadem
pñtiare indirecte tenebras negãt aut pñtiue q̃ aliqua separatione ẽt ens rõy negãs.
Ps inficiendo ad ea pña ad endi ñ entiata lucẽ ut pña negatiue tenebras q̃t ens rõis ut
talis nisi indirecte extendere ad tenebras, sed pñtiat bene lucẽ absente ut pña negatiue
sub obiecto adaptis, specialiter ipsi q̃t nullo modo tenebras dicimus: esse deales pñtia, ut negatiue pñtiat
ens rõy ad illas specialiter pertendere ẽ.

De Caussis entis rõis

~~Pñtare pña pñtiare corporea, ens rõis~~
~~repugnantiã~~

Sectio 8ª

Dra mikendũ ñ ẽt quãdo de ea pñtia nã effiã entis rõy ñ ẽ malis sed ipsis: pñtiat pathaphoræ
intentionalis, seq; ẽt in impressa forte tabi spontaneã ut ea q̃ pñt ad pñtia interna
et externa. Ipsaq; mala et effusiones ad eã pñtia pñtiat entia rõy aliquis habituant

cā pīalē externā sīgē ad rēm entis realis, et interna pulmetha sporiate ex differentia
mate dum parti ejusdē gīis: hīt gō pbtē vī gīē pīgaīa, cui velut cōharēt et deg. pīnēt
ut relatō ījo ad ēy obtinet pbtio rēā cōe vī gō prigitē, ac gīt ē cā pīalis interna sīmpria
huīs sporiū p aliēs gd expurgit ex tali pbtio et ente rōy: pbtio cui sporionate cohaere
bophy seu intrīs ā gīmme aut mediate repulsat; Deīn cā pīalis cui abintio effectē effe
digm pīnē repetit cā effectus: anima quarendo

Dīi abstē ē cā Suarez tomo 2° methy disp 54 sect 2 Dionio tractato
de ente rōy, punctō disp 19 methy sect 1° et Pōā cōcīr entia rōy si
re cā effectiuē vīrginā g ens rōy nunc obtinet cē pīsbī gt antea n hūbant ēē tale et tū
buendū tali vi cā effectiuē et sprimate nā illud cē obtinū entis rōy est nīl reale cū
sentē, nā iūs ēē pīpōt aliqm imaginē reale in gremio et accuiy repraēe in pugn; g
cā illa g ducens tale vīrginē erit aliqua rēa cā effectiue entis rōy sat impria dū effciendo
imaginē g damdo intendit ad ens rōy p āmōā actiōē methaphoricā cui proportionata ipa
virtūe tēat. Nō 2° cā effectiua rēalis influit cē reāle in pōsē effectū, sed ens rōy cui apāre
tale cē entis, g nulla hīt cā efficiente. Pr rōnī manēt, g entia rōy nō hūt cām
efficientē g pria et immē reale nec denīā: n hūt cā efficiente impriā et methaphoricā
emmā ingtū cā vi impria et remota realis vt reāle influat in effectū remotū u
methaphorice in immē proportionate n requīt absolūte influxū reale sed sufficit reale
influxū in gtū ens rōy, methaphoricū, seu ens in sensu, g conclē g damdo effice
motū brachij cōfingit sibi proportionatū n reale sed methaphoricū.

Dāt taliq cā eminē efficere ens rōy aut mediate nē dūm sit pōs
sibile reale, ens rōy eminē tēāla cā in se nīl sit reale sed tm cō
tū: n 2 g 2ª pr taliq cā tribuere entī rōy cui mediā cā illud possit effic mediate, taliter
gd n cadēt admittendū cē ens rōy cē mediate cui repugnat sit ēē reale, g nec cā effica
cē eminēr possibile. Pr eius rōy, sit mediate cā magna pueri at hoc tēāre effectū
subito pgm efficax sit et nō sentabile et eminē effectibile methaphoricū ab eōdē eminēr
repellatur, idēo g nullum cē reale participaret cui nullo hēat rōne. 3ª pr effectus etsi
tali sīm cē reale ut spā natio. dūm effectus sprii sit mediate in agendō a g rōe pīs cui
oniy parti ujuant cē reale actiō n reali tendit ad pīs aut sat ad pīm, g eminē natus
gg tōti spūāte nīl est reale injungit.

Cū Molina 1 pīs disp 2ª et Toletus ibidē quē 42 art 2 g 2ª adu
uniti in 3to dicit cōtrariū tale, rēāla creatrix ād creāturas et
rēāla dignitatis ipsē dūna persona n requīrūt cā efficiente cē impriā et methaphoricā
cui ante intrīs cui sunt unjungere et ēē dicit consentē entia rōy, g. Pr cū cā sit magis
dupter cui pōt illas relatōes aut gād cōtā aut gād exīā, p 1 nēdum nulla hīet cā effi
cē efficiente et impriā g nō existunt obstante hīc pīma rōe g dicunt existere
tātē cū dicit ppria, vī g tales relatōes, gād exīā sunt dependent: 2 nēdum nullam
cā efficientē impriā cui sunt dependeant ab intrīs, gād tales sint ēē absq;
rēāli rōy entis. — Dīs relatō dignitatis vī patris n tūd dūna unjungit creaturā

...ūs. Q dicitur ꝙ fides assensus est ē relatiōe vēr. Ꝑ talē relatē patet ꝙ error ...
...ē falsū. ab ipsa q̄dictione, sed illo .2. q̄ patēt ꝙ fides actualis ad fit ꝑpr vēr ...
...ē falsū. Et ꝙ 4 relatēs vnaly nullā aliā ...

...ūs ē ogīa ꝑbet: ꝙ illa ꝙstio ēst ens ...
...ē ēssentia ē ēsse ꝑtis: ꝙ illa ꝙstio ēst ens ...
...ē ēssentia ē ēsse ꝑtis: ꝙ illa ꝙstio ēst ens ...

Sed ē enigma ꝙ voluntas et appetibile sensibile vnū ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...
...ēssentia entia vēr. Ꝑ nigē nā voluntas et appetibile sensitivum n̄ fit ꝑfē cognoscēs ...

apioualec abstrahitur cu nt sic in se spectata sed semper per aliud praecipiuntur, 3° entia roy om fuiret cognoscuntur a poy q valent dividere et iungere unu q alteri attribuere, atq sic cos et externi nequeunt hac munera exerc. q n pont efficere entia roy: maior 2f tat q° entia pure ficticia tunc dantur qndo pes diroy entiu inordenabilium inr se 2flata essent in unu ut Chymera: et entia roy ppria tunc insurgunt cu p pa distinguitur duo obiecta a pte rei sunt indistincta, cu sunto et pprij eiusdem obiecti dicta [illegible] vacant: t cu duo ext[a] inr se spectata 2ferit q a pte rei n reperiunt, q numera a sola pa 2ponente, et spectata dividente spectas. minor otti q° sensus et externi sint cu otti mote pposita negotiantur, aut moliuntur: sed tota in illud simplici feruntur intuendo pure nata et determinata sunt a pte rei, tal spectas exprimitur absq ulla 2poe aut divisione ut experientia pet: ergo entia roy efficere nequeunt p illa notitia q immediate a pprijs spectas alicuius rei attingendo unu obiectu sicuti e sine tollendo, aut addendo: q les sunt cognitiones sensu exteriorum, et roy. Dum nec divinitus entia roy efficere sensi possunt ab eisd sibi alijs ut pure corporei cu sint om illorum obtu ad eius fu: na opus roy ppriu transilit limites pote corporeae ut diximus.

(Dices sensus diiscernit inr varia obta sua externorum q ad absq 2paroe fieri n pot ex q insurges ens roy. q Resp him coe notio cu sim
plici ac pure mati intuitiva discernere inr talia obta absq ulla 2paroe [illegible]: de[o] q nul
lu ens roy efficere pote. Instabis. auditus sensit silentiu qd e negao, et visus sensit colores in collo columbae, aut in iride q ibi n sint ac ergo ens videtur singere q sibo cu [illegible]
ad realitate adensroy [illegible]. q sens efficere pont entia roy. Resp inficiando auditu sensu
ac silentiu sol p n audit, cu n dere sonus aut ptia exuberus ad auditione: dein negoet ocu
lu sensere colores in collo columbae na sola luce date modificata inrbetur ut ptia et inl
lus decipiatur iudicando ibi e veros colores: ergo q nullu date fienta aut visibus sensib
externis ac coe entia roy efficiendi.

Ingres 3° nu ptia huna pot elicere aut cognoscere entia roy
ppria? Resp nge [illegible] talia entia roy p tot actu aliq pio reflexu
efficiunt cu pprie finant ad similitudine alterius sed ptia neq reflectere [illegible] actu x
tione ptoy bruta, forte efficere entia roy pprie dicta. et 2firmat q° ad talia entia ratio
requirit aliq 2paroe, ac 2paroe plus [illegible] et matij ut abstrahat ab illo qd reate et
mate e: sed 2paroe [illegible] n pot in ptia reperiri cu a nio n abstrahat: q. Dices p sim
plici apphensioe intus date ratio ut ut 3 resolvimus q pprie e ens roy: ergo simplex
apphensione actus reflexus cu simplici cendas in obta; q ptia a sit pota ille
tiva adhuc ens roy pprie efficit. Resp simplici apphensioe in se reflexiva [illegible] n
tam spectata ergo iudicabit et discursus, p illa q pot intellus pole ut simplici sit pot
reflexiva cognoscere [illegible] obtu [illegible] adhoc ut ex tali 2ple ens roy ppriu insur
gat qd in ptia n reperitur et sic aequas, et n aliquis [illegible] pprie discurrat [illegible]
arguitio n et discursus matis 2stitu in obta illius ad aliqd; ex qd e ens roy ppriu ut pote no
no exigens pote reflectente supra se et ppria actus ac 2paroe [illegible]: q pio excedunt capacitate mate q inveniuus excedente alij. et 2firmat q° ens roy ppriu neq

arío

q et speculatiue attingi pōt nisi, sit adeo, q ipm sit p se aptatũ, ut nec obstu quocunq, tale re sp̃tatũ à tali pr̃u sit p se e manifestũ: ut illa talis sc̃ndo entia essẽlis sit a opsis q̃mato re capi. Ex colliges nec deriuatis pōe elevari phãsia ad cognoscenda entia
rōis illa, q cognoscitiue pducere ut poitiu pōe appositu utrunq
elicat sp̃ penetrat: neq si diuina pōa immutare nil pōt cognoscenti, ella, ponere ēa q̃ prius et ad eghi obstu. Qd si dicas pōe Deũ elevare phãsiã ad pducendũ spẽi entis rōis ea prime, ut et lapidẽ ad eundẽ pducendũ, sit spes, ut hoc si sit cognoscitiue pducere. Sedem obdiat se hire ad pductiõe absole ac cog. entitatis, sit aut naiio cõt. pōa obedialis, ad spetialẽ q̃m realiz. entitatẽ ẽi pr̃i dete spialis, q dictio pducendi, ut alibi exponitur, opando ompr.
Et q̃ aiq, in uidere anugetam ... conmientẽ, frugit operat entitatẽ, et in natã in intrinsecũ, sp. ita ẽ dealis diuinã, in sup. sicq. Dehoc facit neg abq, q̃libet ppaiõe ac referri q, q phãsia tunc efficiat ens rōis, sit dimitis, sed nate. ...
tū inturn abq, refleriõe illa ex apparõe detrãte adunit apphendere nisi, ...
... sibi rũt, ... ruti ... repõni actigũ entis rōis, ut nullo sit pẽpiant alteq
.... D phãsia hĩo pōt efficere entia rōis ... ... ponti furibz ac mũ
le carũ, adeq et palatia ex cristalo, chymerã, hircocentaurũ, et sitã, q dicitis, elevare pōit ad spra rōis entia efficiẽnda. ... q phãsia hũcio obeat in conpliendi spis simplis rep... q designata ẽ et sic iuingendo spẽs montis, et auri, ... re efficit montẽ aureũ aliaq, huiusmõi impossibilia, qe excedunt limites, qriu obsti, qd ire entibus rōis pprie dictis si reperit, ut sũe exposuimus.

Ingressi alibi p intellectum ... efficere ualeant entia rōis ppria ... tis repulsio una ... assensi ... Suarez tractatu ... de aia lib 4 cap 8 nõ 13 ... ... utrumq intellectu reale aut pate extra rei. ... ... ppria supponitur intelli agente ... reale ... nulla entia rōis pprie efficta aut effabilia attribui pōe intellectu agenti: ... ẽ pōa cognoscitiua sed pure efectiua: ad ...
... pducere nate spin intellectu ... exprimente ens rōis pprie dictũ cui nulla ... talis entis rōis ... phãsia ... ut inde elicere spes intelligibilis repstentans ... pducere spẽ exprimentẽ ... seu entia rōis ... q in phãsmatis expsis reluceant.

Quare solus intellectus pōtis ... pprio ... ẽ illa ... efficacis ... rōis ... memini ... ... ad ... intellectus huic ẽ ens intelligibile, sine ... uerũ, ... utrunq ... bile sit ... huic ... impfectiõe, et adhoc supplenda ... ppriã ... ... et ... ... ẽ ... nec ab alia pōa ... intellectu pōtẽ ... ... et ex dictis ... ... efficaciis ... tribuens ... ... ideo si ens rōis definitz ... ... abintellectu ... ... ut effectus pprius ... mediates, sed et pscriũ ... mediante ... actiõe metaphorica. ... ens rōis tale

al: imo ei repugnat, a quo ei virtus divina maxima imperfectione. quo posito —

Ob. repulsivo 2° efficiere entia rez̄ possunt extra genus entium, & pugnan
te rez̄ ut in se sint: aut deficiat ei [illegible] exhigentia medii nāti ad
ptā cognōē alioz̄ rez̄: atq hoc repugnat perfectissima virtuti ut ea ipsis tāq̄ stat. 2°
bene q̄ cuiq rez̄ ut perfect. p̄ma entia rez̄ id q̄d in é rez̄: sed divina virtus percipit rez̄ ut in se
sint nīl in illis intelligendo, ut divina cognitio experiatur ea evidentissime et omnia notia
q̄ntia: & possint entia rez̄, & efficiere nesc entia rez̄ ab ea notia evidentissima: ab quibus rez̄ id dale
bras iudicand aut percipend. ēē alias & adhibit tudine alterius. et confirmatr q̄ divina virtus in
sint percipere specialia in stare corporalium ut hic imp. perby ad cognoscendi mēs, & nec possit conme
percere ut dista & vi exēt divinę gratię et alis ordinata. q̄ ēē se ordinante a pte rei, tunc
& ei vi penetrare et obtenebrissime ut in se sint cognoscibilia, nīl vi hēt ēē cognosci
bile ēn id q̄d é ac q̄n nullo mō possit Deus percipere negatōes et privatōes dicit entis po
sitivi ut illius & superet q̄ sint: sed q̄n sint: imo vana quęrere vōi.

3° cognitio divina virtus é ius natura: sed habilis herent omnib rez̄ natis
duraturis indurando ēē rei id q̄d a pte rei vi é tale: sed ista, nō durant
tis long tendit vi obtenebrando aut obtenebrando, rōe cognoscibilitatis superata in obtenebrā
di mente relati: sup̄ntis, ac indicis, ad iudicandū vi iudicando, sali vi hyperbē acquisit
imp̄ssibile ut obtenebresceret & daret in divina virtute in ēē. Theologi, & thini ad repugnat
dicit notē hēre te pure negāt, et ad applicabile. Dicis et & cognitio divina identia et ver
ta iudiciis ea hē quę vi spata tendit in terminos disse hmptes vi dicit indicabilia, sed ab hm
pta ad vi hmptes negant ut pte cadere sub indibus alioz̄ & accipere ab ut hmptes, sed ut
dista & plena. Sed 2° repugnat divina cognitōē ēē aligndo pure apprehensiva: et oratio ēn
dei trin apprehensiva naticis pubilanby, in divina virtute hmptem apprehensiva, cui penetrat
& subisse ēn, certo iudicando, ita ēē ut pte aut vi ēē vi vi sint & 3° ipsum impossibile, q̄n aut hā
pte vi spatia, possibile esse q̄d pte existere unaq̄ spatia rei existentis, & nec divina cognitio pte differma
ri rei quę est pte ē q̄n q̄ndo & pte cognoscere divina alterius, ut hoc ēē potest, tunc
re rei q̄n debite cognoscere, et penetrare illius, debitate ut vi & huius alterius partis, neq
representare alterius aliud ia vi non potest spati alterius ē. sed alterius: sic q̄ pte & creata cognitio divina &
ēē huius alterius omnino atq̄e: sed alterius ex q̄ potuit quemvis gentis ēn debite cognitio in virtu
divina. et confirmatr q̄ Angeli et beati negant essentia entia rez̄ q̄ existere beatis, ut percipiant in
pte in se sint lumine beati pte ita existentia ut regularitas negat q̄ale tactus alterius rez̄
& universa tenebrarum, & rez̄ entium, lumen impenetrabilium rez̄ ut in se sint manifestissime obtenebrari.

Exoppo ad 1° nullis exemplis ex purgit Regius Lugdunensis tomo 2 disputa
ta pecta lib. 5 q̄est. 6 art. 10 & 7 obiectionate adducit. Deo in sua essen
tia vere & omnia alterius & testimonia adhuc exponit Sanctus Dionysius ex quibus ea re
sponsa aliunde videatur oppium asseruisse & q̄ Deus parat sua essentia quę omnia obiectabilia adducta
rus, & efficit relatē rez̄ tales vi relatio ratio nebulat ex ipsa essentia, imo ea indaliam
ad terminata finita, et sub pata p̄ōē. Q. Deus potest tm sparsa ex sua essentia adducatus,
& rez̄ pte imitari: & sub pata: explosi sparsa pabi impingat ex rez̄ tm extra spatia

actuale q̃ impugnare dicio vltius cōtra fidē ꝓpositā. 2° dicit cognitū ꝑfectū ēē intelligibile sed entia rōis nō sūt intelligibilia q̃ illa ꝑfectū esse dicit, videat ēē cognoscere entia rōis ut esse: q̄. Ex ista maiori et minori negatiua Deus nō est purus spiritus, altrigit q̄ sequela. Ille scientia huius entia rōis esse dicit q̄ esse dicit: nego ide cognoscere ens rōis speculatiue ut esse. §

5° entia rōis esse possūt exīgi ab intellectu secundante: aut dicis intellectu ē maior secundus ut ꝑ se stat: q̄ esse re valet entia rōis. Ad minorē de esse entiū rōis q̃ cedere ex ꝺ̄ta rerum notitia intellectus causis; quia ēē cognita ut alii impossibile ēē nisi cognoscendū id est intellectū q̄ sūpsit rescit in se sūt ut entia rōis esse sūt ad sūt tendere entiū realiū q̄ altrigendo entia ēē esse secundū intellectū dicis maior reprobatur ut ex ꝓcessu realitatis ꝓximi actus ꝑ priū actus immediate actuale ens hoc sibi alia esse. 4° esse entia rōis sūt ꝓcognitū alijs nō ex ipsis esse intellectū sed ex alio ex cognoscibilium q̄ alter ꝓcipi negant ut apponet ēē negatiū de priori q̄ sūt apprehendunt intellectū priū entis q̄ negante alter agnosci ut ens se nulla sūt entia cognoscibilitate: q̄ altrigente ꝓcipi dicit priū entis positiui ꝑfectū q̄ entia rōis ēē ꝓcognoscit. Ad explicando alia sūt esse dicūt: negatiū negatiue, ens se ꝑfectū cognosci possibile sit: q̄ altrigentia et ad mutuū entis realis positiui, cum tales mutuū cognoscendi extrinsecus ens sūt esse q̄ negatiue, cessante ens tale ad alterum sūt ens sūt ens reale, et rōis sed negatiū et ens negatiue q̄ falsa cū tenet habeat q̄ explicant ut dicit Ch. in logica, et cetera philosophi. ~~

5° ad ꝑfectū intelligentis q̄ cognoscat ꝓcipere unumquodq; ut ens se cognoscibile tū sūt cognoscibilia q̄ mutuū entiū et nō ens ens q̄ alterius dicitur ita illa ꝓcipiet et ꝓcipiendo esse dicit. Ad rationem spectare ad ꝑfectū intelligentis cognoscere unumquodq; ut ē: et ens rōis esse rōis: respiciendo tū illud possibile esse, sicut q̄ ens ē: rōis dicitur intellectus ꝓfectus: sphendit ens rōis ens ens ut ens se tū esse tū possibilis q̄ intellectus creabilis cui ens ꝓcipit et nō alteri: ex q̄ nullo mō segat posse q̄ cognoscere tale ens tū esse tū ꝓfectū ipm in intuitu: nā ꝑfectus altrigit dicta cognitio errorq; opinio falsa; sui nonq; dissentis cui illi mō repugnet aliter errorq; falsa q̄ dicunt q̄ intellectus dicit distributiue esse rōis ens q̄ ꝓcipere ꝑfectū esse ens rōis: ens collecte assumpte q̄ intellectus dicit ens q̄ cedere ꝓ potest ꝓcipere et nō q̄ nō tū esse ens ꝓcipiam ens nō q̄ nō intellectus nō ens ꝓcipit hoc creari ꝓdeā hoc, hoc ideā hoc esse ens rōis q̄ nō tū esse intellectus dicit, entia ideata hoc ens hoc esse ens rōis nulla ē distributio ex nō ens rōis Theologos ꝓbum. 6°. Quæ est ens ꝓfectū Theologos apud Suarium et Arriquetū citatos, et plures alios q̄ ꝓ dicto 6° nō obstante dicis intellectus dicit entia rōis ens nō esse nō q̄ nō ꝓcipiat ꝓ optio mō dicitur: augeri Deus nō dicit quia esse nō tū sedet intuetur ꝓpria essentia nō tolibet ꝓfectū dicit quibus ꝓcipere esse ꝓfectū q̄ altrigit ens ꝑfectū esse existere dicta existentia ꝓfectū esse abi intellectus: nego ens intuetur dicit ꝓdeā ꝓ ens intellectus nō q̄ dicta esse nō tū: cū hinc nō sit nec cognitus: sed sūt ꝓ ens cedere ꝓtest q̄ dicit quibus ꝓcipere ꝓ nō ꝓfectū esse tū sūt nō cognitus: q̄ sūt ꝓ ens cedere ꝓtest q̄ dicit quibus dicere nulla dicio q̄ ꝓfectū creato in cognitus, q̄ nec ē. q̄ nō, quamodo ens dicit dicit quibus

Cognoscatur Deus entia rōis essata aut essabilia ab illa exacta

Sectio 10.

Replico sic assia cū fonseca tom 2 metha. lib 4 cap 2 que 6 sect 14 § ad porte
viore, Valentino ab hallue vi pem disp 8 cap nō 5, et Ruuio
23, Ruuio § mihi cō. fundata § 27, ac rōe cōeu. ffis q dicuy in illa q subiisse cog
nosci oēs alios intra creati repraesentantes eorum q naturā apprehendat ipsa entia rōis
essata: nā relatū transeūtes ille vīe ipsis mentis nequit apprehendi nisi distē
hendato illum habitudo ad terū: sed hac habitudo nō pōt apprehendi quin prius terū
minus fuipiat; ergo Deus apprehendit oēs ipsis entia rōis repraesentantes tum practice cū
speculabiles priusq cognoscat ipsa entia rōis. Dices ipsorum ad cognitōe relati tanq
conditōis ut illius terū in obligatu est ab obligato ad suū pōte et inste. Sed nō q dicis cō
pio cū pōt apprehendi et percipi infinita nō sit in obligato sed pōte et ei inste attingi alia
si sint capacia, et contente entia rōis pōta et essabilia cū ea cognoscibilia sint
qui tūnt cognitōes creatas tūn practicē ille ausig ēē. Qui pōte attingente entia rōis
abentia dicio ut q attingit pōte nō sit ipsis obligatus ab attingo ad ēē ipsis tale terū
ut indistū pōte pu. pōte ēē cuncta cohabitudine ipsum dicit ipsis addita et primato
g nō Deo nulla arguit cognitō ipsis et in se entiū rōis emy positiue: cui emy positō
tey nō recidunt in cognitōe ipsius Dei, ut videre ē in nīy ex quib q quos Deus optime
cognouit, in alios q ipsis depositis ab ego ad errores, et defectus ipsis Deo imputante.

Dō cū Vasquez pt disp 160 nō 7 adherente dicū entiū nō pōte cog
nosci entia rōis à nobis ēt essata, aut essabilia, sc in dicuy sint
tuy illa saperet, illa segueretur essare: cui essatio entiū rōis nihil sit ejm cognitō rey
sed Deus essibus nō pōte entia rōis ut stat ex pōte sectionis, ergo cognoscere alios ey
rōis pubiret ēē obiectū in dicio intellectu creaturey ad illud cum reuerentia ad
tobi pementi caderet in obiectū. Explicando sic illa: nō nīy cognitō entiū rōis
ē illoy essatio: sed sit cognitō practica q ejm Deus ab essatio determinabil vl reperire
pōt q cognitō Dei vti entiū rōis ē ēt speculatiua exigit sequi dictū ut nec sequeretur
essare errore exco. ut dicitur et explicitare illud allingat.

D. ¶ dicuy intellectu nunc suipit oia entia rōis essata et essabilia
absolute ēt illa cognouit ex ter insola ipsius mente obiectiue
et totā alteritate cū Deus nit donec suipiat in ipsis alios intrinsice mutuante ipsa
se Deus hīc aliqd ipsorum subiecte et pocentiue prout ejm ad intellectu creatū subiecte et pri
ter ia it ēē pōte intrinsice ingredit à dicio intellectu q cooperante creato cū subiecte non sit.
Ex admixendo absolute cognosci entia rōis abintellectu dicio tūn speculatiue ipsius
pendo ēē essibile practice abintellectu creato: neq si cognitō dicuna subeant ei
ipsum intrinsice ipsa, sed extrinsice cū adhuc ēē pōte tūn dicat habitudinē ad ipsū
creatū à ipsolo pōte resultare neq adhuc opus ē intellectu creatū ēē absolute nō sed ab
ejm solo pubiret q pōte. ¶ Sic ergo entia rōis abentibus nihil aliud ē ejm illi pubiri ee absu

intligi sed deus p̃pit essia rey alterius intellectus p̃t abilo essemarte. Dein
go maiore, ens rey sit aliud ẽ ipm intellectu fractive secundu. speculabile, nedu: nã
cognio speculativa ia p̃ppit de ip̃i practice essiendi aut essibile.

§ Sed ia ens rey 2° gnio p̃pias Dei, entia rey á nob⁹ essiata aut essa
bilia: et p ip̃m cognisce: ad quos reputatiue pperandu ẽ dupte pot
aliqd dependere, a alio cognosci aut vnire vtpe aut cmalio aut a alio: cognio vnita essi
ipse illa q̃ita vnitate attingit essiim dependentie à ea, sit q̃ eam ea cuse nulla mo
do pcognoat alia cognitiue priore et ea: cognio essii cmalio ẽ q̃ita p̃tte ad vnitate ab
lungit virtute ei et in ea essiim et absq; alia dubitatiue virtute a huiusdi ois ceter
do essiim: q duo cognosc end⁹ nr⁹ indiuiduo intellectus incipiendo ab nulla vnitate ad quam
dubitatiue; cognio essij exalio illa ẽ q̃ p̃pitie essij dependere ex qui ea prius cognita
p̃tte p dubitatiue: ac p̃ virtute ex priore noticia ea, qua gta p̃tte ẽ q̃ noticia p̃tte
discurrentia; aut p̃te virtute, ob ẽ virtute discurrens q̃ nos cognoscendo a deo exulos
ac q̃ens, ordi ad puras essitates creatas: nisi in discurrendo ẽ virtute expugnet
diuino intellectui ut postea ostendemus. 2° dupte ab indiuisa alia abstractiue q̃ dr essia p̃
pties intligibile, et hendit ea rey potentie: alia intuitiue q̃ appellatur visio rey et eius ea
ad rey existentes tuitiue. qe p̃ppositij dupte ab essentia ordo gitur de ipsa rey.

§ 3° Sed deus p̃ essia abstractiua cognoscit ea entia rey p̃tia vnalio
et p̃t in vnite in se ipsis. ostẽ q̃ ad p̃fectiõe diuina cognitis; speculue qe
ibi dupte nõ xes ee altingat sc cognitis finite capacis: ab entia rey obtinẽt capacita
te ee illo dupte nõ cognoscente, nã cognitio finite pcedit a Deo. et p̃ mate nã essia
diuina abstractiua p̃pit entia rey p̃tia vnalio dum p̃hendendo ipsis p̃tia qe expo
munt ad ipsa ad huc entia rey vt illis representata, visio: ea q̃ eminenter
p̃pit q̃ et absolute cognoscibilia hñt in se ad medium alio: ut entia realia creata
ab p̃tia tua a Diuina ip̃a valitate á ea effectiua, subtrahente cognoscibilitate ab entia
bo et ipse immte defuit attingente a Deo intellectu; q̃ entia rey p̃tia a solo intellectu
creato ea leant essiari immte et p̃se attingentem. Virtus cognitio diuina abstractiua q̃ ens rey
immte p̃pie natia p̃ppit ipsis fabricante, sicut ea im essentia tribuente entibus
ee ab intligibilitate: a diuina ut motiua q̃ p̃cedit intellectui ad q̃ rey
q̃ immte attingit dr ei talis cognio media, et visio immte q̃ens q̃ p̃ppit
ordo priore creato, id est rey essentie.

§ Sit. Omnis entis q̃ rie et absolute sit cognoscit abstractiue ex
tia rey á nob⁹ essiata aut alio modo essianda tam immte in se
tum in alio p̃t ex dictis nã Deus p̃ essia diuina cognoscit ois rey essiata, ac
q̃cunda qe entia rey fuere representante, aut imperfecte cognoscente; hec ibi
p̃pit entia rey representata: deinde ea cognoscit immte et in se cui ut sic sint cog
nosci bilia pertinent q̃ visio dr: cognitio tuitiua &c. Et ex dictis abstractiua bn cognoscit
ee a diuino intellectu, sicut ordo q̃ mãy cognoscendi in alio repugnaret ordini entium

tiuæ ut inferius ostendetur et ens̃a ẽt absq; ente ẽt ꝙ hẽãt ꝓportiones
exiã ad tuãdã notã intuitiuã ꝺ ẽt ꝺiũ ꝑfectiõ tot q; ẽ ẽt ꝺiũ ꝑfectiõ
exio ĩmmẽ beãt hãc ẽ tempꝰ ꝺnũ exiſtere ad ꝗꝫ exiã ꝺnũ ẽt ꝺiũ
nio intuitiua ut ꝑte ꝺicte tuãbia ꝺiũ ẽt ꝑfectiõ: at ꝺ ens̃a rõ nulla ſuũ
exiã realẽ ſed mẽthaphoricã et ens̃ ꝓpriã nullo mõ ẽ ſubiectiue ꝑfectiõ
ſuſſiẽt ad cognitiõẽ ꝺiuinam intuitiuam. ẽt ſi tuerꝫ aliqs ex eo ꝙ ens̃ ẽt
Abſq; ente ens̃ rõ ſe ipſꝫ ab ente ꝺiuo tuãre aliqꝫ mõ cognitiõẽ intuitiuã
ſi erit abſtracta impoſſibile nec poſſe euenire.

Ad argꝫ 2º nũ Deus cognouit ens̃ a rõ ſua eſſia tuãqm ens̃ ẽt
cognitũ ſicut cognouit ens̃ a realia. Ad Deũ cognitiõẽ ꝺicte rõ ſ
ipſere ꝑtẽ ens̃ rõ in ſua eſſia, ſed tm̃ in eo mõ ꝺ quẽ in ſua eſſia ꝑfectiõ cognouit oẽ
ens̃ ex ens̃ rõ experimentũ: ſi in ſtãte ens̃ rõ ſub ꝺiũ ꝑfectiõ ꝺiuina in ẽgmõ ca
ꝺinẽ tiũ realẽ poſſet cũ nec ſub ideis ĩmmẽ ſed mediãtib⁹ ꝑfectib⁹ ſ. ſolũ remote in
ꝺiuina eſſia cognoſcẽte. ꝺicitꝫ cognitiõẽ ꝺicte ꝺ ſ. loq̃mur de cognitiõe ꝺiuina ꝑfe
rẽtiua tm̃ ꝑte cognoſcẽtis ens̃ rõ in eſſia ꝺiuina ut in obꝫ cognit, cũ ꝺiuina cog
nitiõ ĩmmẽ ꝓcedat oẽ ens̃ rõ ens̃ ꝑfectiõ ꝺiuina ut in obꝫ cognit, ſ ꝺ Deus alligat eam rẽ ens̃ rõ ut
ꝑte ex ꝺicty: ato ꝺiuinã intãy aliqꝫ mõ cenſeto ꝓcedere ꝺiuinã cognitiõẽ, ſ in illa ꝑfi
ẽtẽ ꝓcipiat ꝑfectiõ ꝑficiet ens̃ rõ ꝑte in tali cognitiõe ꝓſentata.

Beati Angeli et Dñs Dominus cognoscant et essentiã valeant entia rõis Sectio 11ª

Dñi 1º ꝑte cognoscere ꝑfectiõẽ beatã ens̃ rõ ab ente huiꝰ ſpeciã ꝙ ẽt ſub
ſtãtiã: et ꝙ alias cognitiõẽ ẽ ꝓprio ꝑte tum natũ tum ſnatũ oſtẽꝺ 2º in hoc nullo
modo poſſe ens̃ rõ ſimilitudinẽ aut ĩmpreſſã ab ente ꝺ beatꝫ angeli, et ꝗꝫ ꝺnũ repugnat cũ ipſe Deus
ſ ꝺicat ens̃ rõ ut ꝑte ꝓxime ſ. 3ª cognitiõe ſnatã ꝑficiãtꝫ ꝺ ſ. ſimile ens̃ rõ
ẽ repugnat tã cognoni ꝺ ſubꝫ ꝺ ſubtile, ſicut nec ĩmpliciat ꝗꝫ ens̃ cognitiõẽ ens̃
tas ex ꝙ metaphoricã ẽ ſubꝫ ꝺ ſubtile, ſicut nec ĩmpliciat ꝗꝫ ens̃ cognitiõẽ ens̃
tiã rõis ꝺ ẽ ꝺiuina ꝺ ẽ Deo ꝺicere ĩmutentẽ ens̃ rõ ꝙ ad tãtã notiã ſabeſcan
te ĩ ens̃ rõ cognoſcente ut ĩſe ſnt: ſed ꝺicta ꝺ ẽ ĩpoſſ. ens̃ rõ cognita ꝙ ens̃ ꝺ beatꝫ ĩſe
ẽ clare abſtrahente ſicut erit ſnt, 9ª lumen illud ita certificat ĩntẽt manifeſtando
ꝺicti ĩſe ut nullay ꝺubꝫ liq̃ ꝑte ꝺicte ꝺ ẽ ens̃ rõ cognoſcendi ꝗ ẽt ſic, ſeu ꝙ nũ ꝺicendy, ſeu
ꝙ ꝺicendã ſpem, ꝺ ẽt ꝺ ẽ ꝺ lumine ſtãte ꝙ ens̃ ꝺ ſ. ſimile ens̃ rõ ẽ manifeſtet
ꝺicti ĩſe ꝺ ẽ Theologꝰ ſtus: imo ꝑfectius lumen gloriæ ꝺ ſuauiꝰ ꝺ mõ ꝺ
ĩcarnatõe ꝺicit 2ª q. 180 ꝑt 4ª ad 3ª 3ª ꝑtis

Dñi Beati nec ſolũ ꝑfectiõẽ ſtatꝰ et lumẽtis claritatẽ ꝑfectiõẽ ꝺ ẽ ens̃ rõ
Et aliq ꝺ ĩꝫ ꝙ ꝑfectiõẽ ſtatꝰ ꝺicti ĩſe ꝺ ẽ ens̃ rõ ꝺ ẽ ꝺ illiꝫ ꝺiuinꝫ
ĩſtãtiã ut ꝓpte ꝺcꝫ ꝺ Augꝰ ꝺ ciuitate ꝺei cap 22: ꝺeiã cũ Angeli et xpiꝰ ꝺ ſit ſi
ut ſpẽ a Deo ĩmiſſꝰ ꝙ ciuiꝺẽtiꝫ ꝺ ẽ ſanctoꝝ ĩ ens̃ rõ ꝺ ẽ ens̃ rõ ꝺ ẽ ens̃ rõ ꝺ ẽ ens̃ rõ ꝺ ẽ ens̃ rõ
ens̃ rõ ꝑ ad ꝺ ẽ et ꝑfectiõẽ ſtantꝫ ẽſſet ſpiꝫ. Maiꝫ ꝺubiũ ẽ num Angeli et Beati